

Joi, 27 noiembrie 2014

P8_TA(2014)0072

Malnutriția infantilă în țările în curs de dezvoltare**Rezoluția Parlamentului European din 27 noiembrie 2014 referitoare la malnutriția și subnutriția infantilă în țările în curs de dezvoltare (2014/2853(RSP))**

(2016/C 289/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948, în special articolul 25, care recunoaște dreptul la hrană ca parte a dreptului la un nivel de trai decent,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, în special articolul 11, care recunoaște dreptul la un nivel de trai decent, inclusiv la hrană adecvată, precum și dreptul fundamental de a nu suferi de foame,
- având în vedere Protocolul opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale adoptat în 2008, care face din dreptul la hrană un drept ce poate fi invocat în fața instanțelor la nivel internațional,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, în special articolul 24 alineatul (2) litera (c) și articolul 27 alineatul (3),
- având în vedere Declarația privind securitatea alimentară mondială adoptată în cadrul Summitului mondial al FAO privind alimentația, organizat la Roma în 1996,
- având în vedere Orientările privind dreptul la hrană, adoptate de FAO în 2004, care oferă statelor îndrumări cu privire la modalitățile de implementare a obligațiilor acestora legate de dreptul la hrană,
- având în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, în special ODM 1 (reducerea sărăciei severe și a foametei până în 2015) și ODM 4 (reducerea mortalității infantile),
- având în vedere Convenția privind asistența alimentară, adoptată în 2012,
- având în vedere rapoartele globale și de sinteză ale ONU din cadrul procesului de Evaluare Internațională a Științelor Agricole și Tehnologiei de Dezvoltare, publicate în 2009 ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul UNICEF din 2009 privind penuria de alimente la nivel mondial care afectează copiii,
- având în vedere raportul intitulat „Agroecologia și dreptul la hrană” (Agroecologia și dreptul la hrană), elaborat de Raportorul special al ONU pentru dreptul la alimentație, care a fost prezentat la cea de a 16-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, la 8 martie 2011,
- având în vedere tema expoziției universale Expo 2015 de la Milano, a cărei temă va fi „Hrănirea planetei, energie pentru viață”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Asistența alimentară umanitară” (COM(2010)0126),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată „Un cadru de politică al UE pentru a sprijini țările în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară” (COM(2010)0127),

⁽¹⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

Joi, 27 noiembrie 2014

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2012 către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Abordarea UE în materie de reziliență: să învățăm din crizele în domeniul securității alimentare” (COM(2012)0586),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 martie 2013 către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consolidarea nutriției mamei și a copilului în cadrul asistenței externe: un cadru de politică al UE (COM(2013)0141),
  - având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2011 referitoare la un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară ⁽¹⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 11 decembrie 2013 referitoare la abordarea UE în materie de reziliență și reducerea riscului de dezastre în țările în curs de dezvoltare: să învățăm din crizele în domeniul securității alimentare” ⁽²⁾
  - având în vedere întrebarea adresată Comisiei privind malnutriția infantilă în țările în curs de dezvoltare (O-000083/2014 – B8-0041/2014),
  - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru dezvoltare,
  - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât aproape un miliard de persoane suferă în continuare de foame și cel puțin 225 de milioane de copii cu vârste de până la cinci ani, din întreaga lume, suferă de subnutriție acută și cronică, de retard de creștere ca urmare a subnutriției cronice infantile și materne, estimându-se că de 2,6 milioane dintre aceștia mor anual în țările în curs de dezvoltare;
- B. întrucât, potrivit indicilor și hărților globale vizând foamea ascunsă ⁽³⁾, se estimează că la nivel mondial două miliarde de oameni, sau o persoană din trei în țările în curs de dezvoltare, suferă de o carență cronică de vitamine și minerale esențiale (micronutrienți), o situație cunoscută sub numele de „foamete ascunsă” care le mărește dramatic probabilitatea de a avea defecte la naștere, infecții și o dezvoltare compromisă;
- C. întrucât, conform OMS, subnutriția este de departe principala cauză de mortalitate infantilă și provoacă 35 % din bolile de care suferă copiii cu vârste de până la cinci ani;
- D. întrucât circa 20 de milioane de copii încă suferă de malnutriție severă acută atât în situații de urgență, cât și în afara unor asemenea situații, și întrucât doar 10 % dintre ei au acces la tratament;
- E. întrucât alimentația copiilor cu vârste până la cinci ani depinde în mare măsură de alimentația mamelor în perioada sarcinii și a alăptării;
- F. întrucât subnutriția este și o cauză a morbidității și a scăderii productivității și împiedică dezvoltarea economică și socială a țărilor în curs de dezvoltare;
- G. întrucât cei care supraviețuiesc subnutriției prezintă deseori în cursul vieții deficiențe fizice și cognitive, care le limitează capacitățile de învățare și de integrare în viața profesională și rămân blocați într-un ciclu intergenerațional de boală și sărăcie;

⁽¹⁾ JO C 56 E, 26.2.2013, p. 75.

⁽²⁾ Texte adoptate P7_TA(2013)0578.

⁽³⁾ Global Hidden Hunger Indices and Maps: An Advocacy Tool for Action

Joi, 27 noiembrie 2014

- H. întrucât, din cauza efectelor produse de schimbările climatice asupra producției agricole și, prin urmare, asupra alimentației, se preconizează că numărul copiilor subnutriți va crește;
- I. întrucât una dintre cauzele importante ale foametei în țările în curs de dezvoltare este sărăcia rurală și urbană masivă, exacerbată de migrația rurală, care e declanșată de faptul că pentru mulți agricultura la scară mică nu este o opțiune viabilă;
- J. întrucât, la 25 de ani de la adoptarea Convenției cu privire la drepturile copilului, unele state semnatare nu au fost încă în măsură să creeze un mediu propice care să garanteze accesul copiilor la o alimentație adecvată;
- K. întrucât la Summitul mondial privind alimentația din 1996 guvernele au reafirmat dreptul la hrană și s-au angajat să reducă la jumătate, până în 2015, numărul persoanelor care suferă de foame și de malnutriție, de la 840 la 420 de milioane; întrucât, cu toate acestea, numărul persoanelor care suferă de foame și de malnutriție, în special al copiilor aflați în această situație, a crescut în ultimii ani, mai ales datorită crizelor alimentare din 2008 și 2011;
- L. întrucât diferite instrumente juridice internaționale fac legătura între dreptul la hrană și alte drepturi fundamentale, inclusiv dreptul la viață, la condiții de viață, dreptul la proprietate, dreptul la educație și dreptul la apă;
- M. întrucât dreptul tuturor la hrană și alimentație adecvată este esențial pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM); întrucât alimentația are legătură cu majoritatea, dacă nu chiar cu toate ODM-urile, care sunt, la rândul lor, strâns legate între ele;
- N. întrucât organizațiile internaționale confirmă că producția de hrană este suficientă pentru a hrăni întreaga populație de pe glob și că subnutriția infantilă este legată de insecuritatea alimentară și de sărăcia gospodăriilor, excluziune, de practicile de îngrijire și de hrănire necorespunzătoare, de un mediu de locuit insalubru și de servicii de sănătate inadecvate;
- O. întrucât dreptul la hrană și la o alimentație sănătoasă este esențial pentru dezvoltarea unor familii și comunități rezistente și a capacității acestora de a reduce perioadele lungi de însănătoșire în urma unei situații de criză, pe fondul creșterii numărului și amplitudinii dezastrelor;
- P. întrucât alimentația optimă a copiilor se face atunci când aceștia au acces la alimente diverse și bogate în nutrienți, la un preț accesibil, precum și atunci când beneficiază de practici adecvate de îngrijire a mamei și a copilului, de servicii de sănătate decente și de un mediu sănătos, inclusiv apă potabilă, rețele de salubritate și practici de igienă corecte,
1. subliniază că subnutriția infantilă are numeroase cauze și că majoritatea sunt de origine umană, putând fi evitate, iar printre acestea se numără: structuri economice ineficiente, distribuția inechitabilă a resurselor și/sau utilizarea nesustenabilă a acestora, recurgerea excesivă la culturi individuale și monoculturi, discriminarea femeilor și copiilor, starea de sănătate deficitară ca urmare a sistemelor de sănătate necorespunzătoare, alături de lipsa educației, mai ales în cazul mamelor;
  2. insistă asupra faptului că autoritățile publice trebuie să garanteze cele trei dimensiuni ale dreptului la hrană și la o alimentație adecvată: disponibilitatea, adică posibilitatea fie de a-și procura hrana direct din terenuri agricole sau din alte resurse naturale, fie de a avea acces la sisteme de distribuție, de prelucrare și de comercializare care funcționează în mod corespunzător; accesibilitatea, adică garantarea atât a accesului economic, cât și a accesului fizic la hrană; și adecvarea, adică hrana trebuie să fie sigură și să satisfacă nevoile nutritive ale fiecărei persoane, ținând cont de vârstă, condiții de viață, stare de sănătate, ocupație, sex, cultură și religie;

Joi, 27 noiembrie 2014

3. subliniază că, din perspectiva ciclului de viață, perioada cea mai importantă în care trebuie satisfăcute nevoile nutriționale ale copilului este în primele 1 000 de zile de viață, incluzând sarcina, deoarece în acest interval copilul are nevoi nutriționale mai mari pentru a putea crește și se dezvolta rapid, este mai predispus la infecții și este total dependent de alții în ceea ce privește hrana, îngrijirea și interacțiunile sociale;
4. își reafirmă convingerea că pentru soluționarea subnutriției mamelor și copiilor este nevoie o abordare integrată și o acțiune coordonată în mai multe sectoare care o influențează, și anume sănătatea, educația, agricultura, apa și rețelele de salubritate, precum și implicarea responsabilă a tuturor părților interesate; invită Comisia și statele membre să adopte strategii coerente de dezvoltare pe termen lung și să facă eforturi pentru a reduce subnutriția și în cazul situațiilor de urgență și al intervențiilor umanitare;
5. solicită UE să sprijine mai mult, prin intermediul programelor sale de ajutor pentru dezvoltare, producția agricolă sustenabilă pentru mici producători, țărani și la scară mijlocie, în primul rând pentru consumul local și să investească în planuri participative, coordonate la nivel național, care să fie implementate la nivel local în colaborare cu agricultorii și reprezentanții acestora, cu autoritățile locale și regionale și cu organizațiile societății civile;
6. salută progresele înregistrate în ultimii ani în combaterea subnutriției infantile, fapt demonstrat de indicatorii privind evoluțiile înregistrate în îndeplinirea ODM 1; consideră, însă, că numărul copiilor care mor din cauza subnutriției sau care suferă de subnutriție rămâne inacceptabil de ridicat și contribuie la menținerea cercului vicios al sărăciei și foametei;
7. subliniază, prin urmare, că combaterea subnutriției infantile și asigurarea accesului universal la o hrană adecvată din punct de vedere nutritiv trebuie să rămână unul dintre cele mai importante țeluri subsumate obiectivului de eradicare a foametei din cadrul agendei pentru perioada de după 2015, făcând apel explicit la eradicarea, până în 2030, a tuturor formelor de malnutriție și la îndeplinirea, până în 2025, a obiectivelor convenite la nivel internațional referitoare la retardul de creștere și emacierea copiilor cu vârste până la cinci ani;
8. consideră că reducerea fondurilor destinate agriculturii în cadrul celui de al zecelea Fond European de Dezvoltare, comparativ cu cel de al nouălea FED, a fost o greșeală; îndeamnă, prin urmare, Consiliul să reflecteze la această chestiune și să adopte măsuri corective în perspectiva celui de al unsprezecelea FED;
9. subliniază importanța voinței politice în abordarea problemei malnutriției; salută Foaia de parcurs pentru Inițiativa vizând îmbunătățirea alimentației – Scaling-Up Nutrition (SUN) – elaborată de Comitetul permanent pentru alimentație al ONU (UNSCN) pentru a accelera îmbunătățirea alimentației, în special în țările cel mai afectate, inițiativă la care participă diverse părți interesate, inclusiv agențiile ONU care se ocupă de această problemă; invită Comisia și statele membre să implementeze principiile enunțate în inițiativa SUN; invită Comisia să încurajeze și să organizeze participarea la platforma SUN a societății civile și a organizațiilor de la nivel local care au contact direct cu mici producători și familiile acestora;
10. salută angajamentul Comisiei Europene de a investi 3,5 miliarde EUR în perioada 2014-2020 pentru îmbunătățirea alimentației în unele dintre cele mai sărace țări ale lumii și invită Comisia să își mărească angajamentele pentru intervențiile vizând alimentația, pentru a-și îndeplini obiectivul vizând reducerea cu șapte milioane, până în 2025, a numărului copiilor cu vârste de până la cinci ani care suferă de retard în creștere;
11. subliniază că femeile au un rol esențial în alimentația copiilor și în securitatea alimentară, deoarece alăptează, produc, cumpără, pregătesc și distribuie hrana familiei, îngrijesc copiii și bolnavii și asigură o igienă adecvată; subliniază că deși femeile și fetele reprezintă 60 % din totalul celor care suferă de foamete cronică, ele produc 60-80 % din alimente în țările în curs de dezvoltare;

Joi, 27 noiembrie 2014

12. subliniază faptul că femeile, deși se ocupă de 80 % din activitățile agricole din Africa, dețin oficial nu mai mult de 2 % din terenuri; mai subliniază că programele recente desfășurate în India, Kenya, Honduras, Ghana, Nicaragua și Nepal au constatat că gospodăriile conduse de femei dispun de mai multă securitate alimentară, de o mai bună asistență medicală și acordă o mai mare atenție educației comparativ cu gospodăriile conduse de bărbați;
13. subliniază faptul că există o corelație strânsă între nivelul de educație al unei femei și situația nutrițională a familiei sale; îndeamnă așadar, la eliminarea barierelor de gen în educație și alfabetizare pentru a oferi femeilor un acces mai larg la educație;
14. solicită, prin urmare, includerea dimensiunii de gen și promovarea autonomizării femeilor în toate politicile care vizează combaterea subnutriției infantile;
15. subliniază că subnutriția în rândul femeilor însărcinate are efecte devastatoare asupra nou-născuților, riscând să afecteze în mod ireversibil dezvoltarea ulterioară a copilului; solicită, prin urmare, să se acorde o atenție specială protejării drepturilor și sănătății femeilor și să se introducă cursuri de pregătire în domeniul alimentației ca parte integrantă a programelor educative și programei școlare destinate fetelor;
16. reafirmă importanța alfabetizării ca instrument puternic de combatere a sărăciei și creștere a dezvoltării economice; subliniază, așadar, că trebuie sprijinită educația în rândul fetelor, întrucât banii investiți în fete sporesc șansele acestora și ale copiilor lor de a avea o viață mai sănătoasă și mai fructuoasă;
17. subliniază faptul că subnutriția infantilă este un fenomen preponderent în țările în curs de dezvoltare, dar nu doar în rândul populației rurale, ci și în mediul urban; consideră, prin urmare, că unul dintre vectorii principali în vederea eliminării foametei în rândul copiilor îl reprezintă politicile și reformele agricole menite să le permită micilor producătorilor agricoli să producă într-un mod mai eficient și mai sustenabil, astfel încât să își asigure hrană suficientă pentru ei și familiile lor;
18. subliniază că nerezolvarea la timp a problemei subnutriției infantile, atât în cadrul cooperării pentru dezvoltare, cât și în cel al intervențiilor umanitare, poate compromite toate dimensiunile dezvoltării umane, poate submina programele naționale de educație, împovăra cheltuielile de sănătate naționale și poate împiedica dezvoltarea socioeconomică a țărilor în curs de dezvoltare, cauzându-le acestora pierderi economice estimate a fi între 2 și 8 % din PIB;
19. reamintește că deficitul de micronutrienți, cauza a circa 7 % din boli la nivel mondial, are consecințe grave asupra dezvoltării fizice și cognitive a sugarilor și copiilor mici; subliniază faptul că în 20 dintre țările cu cel mai mare scor în Indicele foametei ascunse (18 dintre acestea aflându-se în Africa Subsahariană iar două, India și Afganistan, în Asia), retardul de creștere, anemia cauzată de lipsa de fier și carențele de vitamina A sunt frecvent întâlnite în rândul copiilor de vârstă preșcolară;
20. atrage atenția asupra faptului că subnutriția infantilă nu este cauzată exclusiv de lipsa hranei și a infrastructurilor, ci și de probleme legate de distribuția alimentelor și de accesul inadecvat la hrană, precum și de puterea de cumpărare insuficientă, în special comparativ cu prețurile ridicate ale alimentelor, exacerbate de specula cu materiile de bază; observă că puterea de cumpărare slabă afectează mai ales persoanele sărace din mediul urban, care nu sunt capabile să își producă singure hrana; consideră importantă, în acest scop, ocrotirea micilor fermieri și a metodelor de cultivare tradiționale;
21. solicită Comisiei să implice statele care au aderat la Expo 2015 în lansarea unei inițiative comune care, plecând de la tema „Hrănirea planetei, energie pentru viață” să prezinte angajamente și obiective obligatorii pentru combaterea foametei și a subnutriției, cu strategii diversificate, mergând de la agricultură până la cooperare;

Joi, 27 noiembrie 2014

22. recunoaște faptul că îmbunătățirea alimentației mamei și a copilului, precum și securitatea alimentară în general, vor depinde de acțiuni coordonate și eficiente vizând o serie de politici și sectoare, printre care: dezvoltarea rurală eficientă și sustenabilă, politici de folosire a solurilor și a apelor, sănătate adecvată, apă potabilă sigură și servicii de salubritate, practici de îngrijire maternă corespunzătoare, protecția vieții marine și a altor ecosisteme, precum și a biodiversității, defrișările și atenuarea efectelor schimbărilor climatice, adaptarea și reducerea riscului de dezastre, producția și consumul sustenabil, accesul sustenabil și sigur la energie, comerțul, pescuitul, incluziunea socială și crearea de locuri de muncă decente;
23. invită Comisia și statele membre să integreze alimentația, siguranța alimentară și agricultura sustenabilă în toate politicile lor de dezvoltare, pentru a proteja și promova alimentația, asigurând o abordare cuprinzătoare, plecând de la nivelul local până la cel global; invită Consiliul și Comisia, dacă este cazul, să transforme alimentația într-un obiectiv prioritar de dezvoltare în cadrul instrumentelor de cooperare pentru dezvoltare, în principal cel de al unsprezecelea FED și noul Instrument de cooperare pentru dezvoltare (ICD);
24. subliniază că, pentru a fi mai eficiente, programele de dezvoltare și programele de urgență trebuie să fie strâns legate, astfel încât să anticipateze și să prevină crizele alimentare, să contribuie la reducerea pagubelor cauzate de acestea și să înlesnească procesul de redresare;
25. invită guvernele țărilor în curs de dezvoltare să creeze un mediu favorabil unei alimentații mai sănătoase a copiilor prin intermediul unor politici îmbunătățite, a coordonării dintre planurile naționale și strategiile privind alimentația și programele donatorilor, guvernare și răspundere în fața propriilor cetățeni; încurajează o mai mare transparență a bugetelor din țările în curs de dezvoltare, de exemplu prin intermediul monitorizării bugetare, pentru a putea estima mai bine numărul și calitatea proiectelor care vizează malnutriția;
26. subliniază necesitatea unor date mai fiabile și coordonate privind malnutriția și deficitul de micronutrienți, pentru a susține mai bine programele de intervenție și a oferi țărilor în cauză sprijin specific și fundamentat;
27. invită Comisia și statele membre să mobilizeze investiții și resurse financiare pe termen lung destinate alimentației, în cooperare cu agenții ale Organizației Națiunilor Unite, țările membre G8/G20, țările emergente, organizațiile internaționale și neguvernamentale, instituțiile academice, organizațiile societății civile și sectorul privat, precum și să înscrie alimentația în rândul priorităților pentru mecanismele inovatoare de finanțare;
28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Comitetului permanent pentru nutriție al Organizației Națiunilor Unite.
-